

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/1155/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4213225280
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Pribula
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4213225280.1

Uznesenie

Krajský súd Nitry v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, v konaní zastúpený: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, proti odporkyňi: X. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom W., J. XXX/XX, o zaplatenie 2.631,76 eura s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 19. septembra 2014, č. k. 6C/47/2014-107, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti výroku o náhrade trov konania p o t v r d z u j e.

Odporkyňi nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Okresný súd Komárno (súd prvého stupňa v zmysle § 9 ods. 1 OSP) rozsudkom zo dňa 19. septembra 2014, č. k. 6C/47/2014-107 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) rozhodol, že odporkyňa je povinná navrhovateľovi zaplatiť 2.631,76 eura, ako aj úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 2.531,10 eura za čas od 13.02.2012 do zaplatenia a trovy konania v sume 157,5 eura, všetko v mesačných splátkach po 30 eur, ktoré splátky sú splatné 28. dňa toho ktorého mesiaca pod stratou výhody splátok počnúc 30. dňom po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. V odôvodnení rozsudku poukázal na to, že dňa 30.10.2013 navrhovateľ súdu doručil návrh, ktorým sa domáhal, aby súd odporkyňu zaviazal zaplatiť mu 2.631,76 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške vo výške 9 % ročne zo sumy 2.531,10 eura za čas od 13.02.2012 do zaplatenia a náhradu trov konania na tom skutkovom základe, že odporkyňa s veriteľkou Slovenská sporiteľňa a.s. uzatvorila úverovú zmluvu dňa 19.09.2007, na základe ktorej táto veriteľka odporkyňi poskytla úver v sume 4.979,09 eura, ktorý úver odporkyňa sa zaviazala veriteľke vrátiť v mesačných splátkach každú v sume 115,05 eura. Odporkyňa však dohodnuté splátky riadne a včas nezaplatila, preto dňa 12.02.2012 veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť splátok pôvodne splatných od 20.02.2012 do 20.08.2012. Predmetná pohľadávka predstavuje splátky splatné od 20.11.2010 do 20.08.2012 v počte 22 v sume 2.531,10 eura, úrok z omeškania v sume 100,66 eura za čas od 21.11.2010 do 12.02.2012.

Odporkyňa ako účastníčka konania uviedla, že skutočnosti uvedené v návrhu sú pravdivé a uplatnenú pohľadávku navrhovateľky uznáva aj čo do výšky aj čo do právneho dôvodu vzniku. Vzhľadom však na svoju terajšiu finančnú situáciu žiadala, aby jej súd povolil splátky a to v maximálnej výške v sume 30 eur. Jediným jej príjmom v súčasnosti je opatrovateľský príspevok v sume 284,67 eura, ktorý dostáva za opatrovanie svojej zdravotne ťažko postihnutej matky a sestry, iný príjem nemá. Okrem toho má aj iný dlh voči navrhovateľovi v sume cca 2.500 eur, ktorý dlh spláca so súhlasom veriteľa v mesačných splátkach po 10 eur.

Prvostupňový súd z výsledkov vykonaného dokazovania zistil, že odporkyňa uzatvorila dňa 19.09.2007 so Slovenskou sporiteľňou a.s. zmluvu o splátkovom úvere (úverovú zmluvu), na základe ktorej veriteľka poskytla odporkyňi úver v sume 150.000,- Sk, ktorú sumu odporkyňa mala splácať v mesačných splátkach v sume 3.466,- Sk a mala vykonať 59 splátok, avšak dohodnuté splátky nedodržala, preto vznikol sporný dlh. Dňa 15.12.2011 navrhovateľ nadobudol od pôvodnej veriteľky (aj) spornú pohľadávku. Odporkyňa dohodnuté splátky nedodržala a vznikol sporný dlh. Navrhovateľ predložil neoverenú xerokópiu zmluvy o postúpení pohľadávok, obsah ktorej odporkyňa nespochybnila, preto treba vychádzať z toho, že vo vzťahu k odporkyňi navrhovateľa treba považovať za právneho nástupcu pôvodného veriteľa. Navrhovateľ súdu predložil aj oznámenie pôvodného veriteľa o postúpení pohľadávky, ktorý dôkaz jednoznačne preukazuje právne nástupníctvo navrhovateľa v predmetnom právnom vzťahu.

Na základe predložených listinných dôkazov súd mal za preukázané, že navrhovateľ je veriteľom odporkyne a že odporkyňa porušila svoje povinnosti vyplývajúce z právnych úkonov uzavretých právnym predchodcom navrhovateľa, v dôsledku čoho vznikol sporný nedoplatok. Odporkyňa plne uznala sporný nárok navrhovateľa, preto tvrdenia účastníkov o výške dlhu, o právnom dôvode jeho vzniku ako o jeho splatnosti boli zhodné. Toto zhodné tvrdenie účastníkov o výške a splatnosti dlhu odporkyne súd si osvojil ako skutkové zistenie založené na zhodnom tvrdení účastníkov (§ 120 ods. 3 OSP) a pri rozhodovaní z neho vychádzal. Vzhľadom na tieto skutočnosti nebol priestor a možnosť skúmať zákonné podmienky dôvodnosti nároku, pretože je plne v dispozičnej sfére účastníka konania uplatnený nárok druhej procesnej strany uznať. Vzhľadom na vyššie uvedené súd odporkyňu zaviazal navrhovateľovi zaplatiť spornú pohľadávku a príslušenstvo tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Zistený skutkový stav súd právne posúdil podľa ustanovení § 34, § 51, § 488, § 517 ods. 1 a 2, § 524 ods. 1, § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka (OZ) a § 150 ods. 1 OSP. Vzhľadom na terajšiu finančnú situáciu odporkyne (poberateľka opatrovateľského príspevku v sume 284,67 eura, existencia ďalšieho dlhu v sume cca 2.500 eur) mal za to, že odporkyňa bez ohrozenia vlastnej výživy nemôže sporný dlh zaplatiť naraz, preto vychádzajúc z ust. §-u 160 ods. 1 OSP odporkyňi povolil uplatnenú pohľadávku navrhovateľovi zaplatiť v mesačných splátkach, výšku a splatnosť ktorých zároveň určil. Uviedol, že povolenie splátok v stanovenej výške odôvodňovala terajšia finančná situácia odporkyne. Odporkyňa podľa názoru súdu bez ohrozenia vlastnej výživy väčšie splátky nie je schopná vykonať, navrhovateľ ako prosperujúca obchodná spoločnosť existenčne vôbec nebude ohrozená týmito splátkami a navyše ak veriteľ pri poskytovaní finančných prostriedkov dôkladne a starostlivo nezisťuje finančnú schopnosť dlžníka vrátiť peniaze v dohodnutej lehote, musí počítať aj s tým, že finančné prostriedky sa mu vrátia len po dlhšej dobe a nie v dohodnutej.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. §-u 150 ods. 1 v súvislosti s ust. §-u 142 ods. 1 OSP a navrhovateľke priznal len čiastočnú náhradu trov konania. Za dôvod hodný osobitného zreteľa súd považoval predovšetkým osobné a majetkové pomery odporkyne, ktorá je poberateľkou opatrovateľského príspevku a iný príjem nemá. Navrhovateľka je obchodná spoločnosť, ktorá na tunajšom súde vo veľkom počte sporov uplatňuje svoje pohľadávky (ktoré nadobudla na základe zmlúv o postúpení pohľadávok), teda ide o prosperujúcu spoločnosť, ktorej finančné postavenie takéto čiastočné priznanie náhrady trov tohto konania sa existenčne nedotkne (pričom odporkyňu povinnosť nahradiť trovy by existenčne ohrozila). Súd preto navrhovateľovi priznal náhradu trov konania v sume zaplateného súdneho poplatku vo výške 157,5 eura.

Proti tomuto rozsudku v časti týkajúcej sa výroku o náhrade trov konania podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie, nesúhlasiac s rozhodnutím súdu v časti trov konania. Poukázal na to, že odporkyňa si bol vedomá existencie svojej pohľadávky, na čo bola upozornená predžalobnou výzvou, ale napriek tomu dlžnú sumu v stanovenej lehote neuhradila ani čiastočne, na základe čoho bol navrhovateľ nútený pristúpiť k podaniu žalobného návrhu, ktorý si uplatnil dôvodne. Navrhovateľ vo veci vykonal a následne si uplatnil len úkony nevyhnutne potrebné pre dosiahnutie úspechu vo veci, nakoľko možno dôvodne predpokladať, že inou ako súdnou cestou by sa nedomohol poskytnutých peňažných prostriedkov. Odporca bol upozornený na riešenie veci súdnou cestou v prípade, ak pohľadávka navrhovateľa nebude v stanovenej lehote uhradená, ako aj na zvýšenie dlžnej sumy o trovy konania a právneho zastúpenia, ale on dlžnú sumu v stanovenej lehote neuhradil. Navrhovateľ uviedol, že podobnosť jednotlivých prípadov nemožno spájať s tým, že by zo strany právneho zástupcu navrhovateľa nedochádzalo k príprave, prevzatíu, právnomu posúdeniu a rokovaniam o každom jednotlivom prípade, ktorý má byť žalovaný na súde. Trovy vyčíslené počas konania sú nepochybne účelne vynaložené trovy konania a sú nevyhnutné

na dosiahnutie úspechu v tejto veci. V prípade, že by bol súd iného názoru, došlo by k porušeniu zásady rovného prístupu oboch účastníkov k spravodlivosti a ustanovenia čl. 47 Ústavy Slovenskej republiky, v zmysle ktorého každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom.

Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok preskúmal a v zmysle § 220 Občianskeho súdneho poriadku ho zmenil tak, že vyhovie odvolaniu navrhovateľa a navrhovateľovi prizná náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia v plnom rozsahu. Zároveň si uplatnil trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní vo výške 22,60 eura s DPH, pozostávajúce z jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny za úkon právnej služby vo výške 60,75 eura s DPH a režijného paušálu k právnomu úkonu vo výške 70,40 eura s DPH (podanie odvolania).

Odporkyňa sa k odvolaniu nevyjadřila.

Dňa 30.10.2014 došlo na Okresný súd Komárno Oznámenie občianskeho združenia Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, zastúpeného advokátom JUDr. Bohdanom Jakubisom z advokátskej kancelárie LEGAL ONE Law firm so sídlom Bratislava, Dobrovičova 13, o vstupe vedľajšieho účastníka do konania na podporu žalovaného a žiadal o doručenie návrhu na začatie konania aj s prílohami.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné, preto uznesenie súdu prvého stupňa v odvolaní napadnutej časti týkajúcej sa výroku o náhrade trov konania účastníkov podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (ods. 2 citovaného ustanovenia).

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa dospel k záveru, že súd prvého stupňa správne rozhodol o náhrade trov konania a svoje rozhodnutie aj správne právne posúdil, preto sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a na zdôraznenie jeho správnosti dodáva nasledovné dôvody.

Podľa § 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“), Občiansky súdny poriadok upravuje postup súdu a účastníkov v občianskom súdnom konaní tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov, ako aj výchova na zachovávanie zákonov, na čestné plnenie povinností a na úctu k právam iných osôb.

Podľa § 142 ods. 1 OSP účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 150 ods. 1 OSP ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Nárok na náhradu trov konania má ten účastník, ktorý mal úspech vo veci, a to proti účastníkovi, ktorý úspech nemal; pri čiastočnom úspechu súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov (§ 142 ods. 1, 2 OSP). V sporovom konaní sa teda povinnosť nahradiť trovy konania spravuje zásadou úspechu v konaní. Výnimočne však súd nemusí úspešnému účastníkovi priznať náhradu trov konania, čo vyplýva z ustanovenia § 150 ods. 1 OSP, ktoré má slúžiť k tomu, aby bola odstránená neprimeraná tvrdosť vyplývajúca z uplatnenia zásady zodpovednosti za výsledok konania, ktorá by postihovala v konaní neúspešného účastníka konania, teda má viesť k dosiahnutiu spravodlivosti pre účastníkov konania. Nepriznanie náhrady konania celkom alebo sčasti v zmysle § 150 ods. 1 OSP z dôvodov hodných osobitného zreteľa musí zodpovedať zvláštnym okolnostiam konkrétneho prípadu a nesmie odporovať dobrým mravom.

Účelom ustanovenia § 150 ods. 1 OSP je umožniť súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania zavedením moderačného absolučného práva. Toto ustanovenie je výrazom skutočnosti, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kazuistický, aby postihol celú rozmanitosť života, dotvára sa právo sudcovským výkladom v medziach stanovených všeobecnými podmienkami uvedenými v zákone, za splnenia ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k inému záveru o náhrade trov konania, než by plynul z použitia všeobecných zásad náhrady trov konania. Zákon vyžaduje pre realizáciu tohto sudcovského moderačného práva, aby v danom prípade išlo o výnimočné okolnosti a dôvody hodné osobitného zreteľa. Jednou zo skupín prípadov, v ktorých aplikácia tohto ustanovenia prichádza do úvahy, sú prípady charakteristické sociálnym aspektom, ktorý vystupuje do popredia vtedy, keď povinný účastník nemôže uhradiť náhradu trov konania z dôvodov, ktoré sám nezavinil, alebo ich môže uhradiť len s veľkými ťažkosťami. V takýchto prípadoch súd zohľadňuje osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery oboch účastníkov, prihliada na postoj účastníkov v konaní a prípadne iné okolnosti a môže dospieť k záveru o úplnom nepriznaní trov konania úspešnému účastníkovi alebo o nepriznaní čiastočnom, a to práve s ohľadom na intenzitu preukázaných dôvodov hodných osobitného zreteľa (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 08.12.2011, č. k. II. ÚS 563/2011-14).

Dôvody hodné osobitného zreteľa sa môžu týkať sociálnej situácie účastníkov. V takomto prípade je potrebné pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa prihliadať na osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery oboch (všetkých) účastníkov, teda nielen toho, koho by postihovala povinnosť nahradiť trovy, ale aj toho, ktorého majetková sféra by bola použitím výnimočného ustanovenia dotknutá. Do úvahy treba brať tiež také okolnosti, ktoré viedli k súdnemu uplatneniu nároku a prihliadnuť i na postoj účastníkov v konaní. Z uvedeného výkladu § 150 OSP vyplýva, že pri aplikácii tohto zákonného ustanovenia možno prihliadať i na okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku na súde. Nie každú okolnosť, ktorá by aj bola príčinou vzniku sporu, však možno považovať za dôvod hodný osobitného zreteľa, pre ktorý by inak úspešnému účastníkovi konania súd náhradu trov konania nepriznal (uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4 M Cdo 2/2008, zo dňa 25. februára 2009).

Pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa pri rozhodovaní o náhrade trov konania podľa § 150 OSP <. treba prihliadať v prvom rade na majetkové, sociálne, osobné a ďalšie pomery všetkých účastníkov konania a treba vziať do úvahy nielen pomery toho, kto by mal trovy konania zaplatiť, ale treba zohľadniť aj dosah takéhoto rozhodnutia najmä na majetkové pomery oprávneného účastníka. Významnými z hľadiska aplikácie § 150 OSP <. sú tiež okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku (práva) na súde, postoj účastníkov v priebehu konania a pod. (Rozsudok NS SR, sp. zn. 3M Cdo 5/2006).

Ustanovenie § 150 ods. 1 OSP nemožno interpretovať tak, že súdu umožňuje kedykoľvek a bez ohľadu na základné zásady rozhodovania o náhrade trov konania nepriznať náhradu trov úspešnému účastníkovi konania. Výnimočnosť aplikácie tohto ustanovenia musí byť daná osobitnými okolnosťami, ktorých charakteristika musí byť v odôvodnení rozhodnutia vždy náležite vysvetlená a konkretizovaná. Pri posudzovaní, či v tej - ktorej veci sú tieto dôvody dané, musí súd prihliadať na majetkové, sociálne, osobné a ďalšie pomery (treba zdôrazniť, že všetkých) účastníkov konania a vziať do úvahy nielen to, aké sú pomery toho, kto by mal trovy konania zaplatiť, ale to, aký bude dopad aplikácie § 150 OSP na (medziiným tiež majetkové) pomery účastníka na opačnej procesnej strane. Významným z hľadiska aplikácie tohto ustanovenia môže byť v určitej veci tiež to, za akých okolností bol nárok uplatnený na súde, aký bol postoj účastníkov k veci, ako pristupovali v priebehu konania k plneniu procesných povinností účastníka občianskeho súdneho konania a pod. (uznesenie NS SR zo dňa 24.11.2011 sp. zn. 3M Cdo 19/2010).

Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu, čo jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry EŠLP. Judikatúra tohto súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303A, s. 12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

Ústavný súd Slovenskej republiky sa vyjadril k povinnosti súdov riadne odôvodniť svoje rozhodnutie aj v náleze III. ÚS 119/03-30, v ktorom vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne

dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03).

V predmetnej veci súd prvého stupňa sa zaoberal tým, či v tejto veci nejde o prípad hodný osobitného zreteľa, pre ktoré by v konaní úspešnému navrhovateľovi nebola v plnom rozsahu priznaná náhrada trov konania v zmysle § 150 ods. 1 OSP a svoje rozhodnutie aj v súlade s ust. § 157 ods. 2 a § 167 ods. 2 OSP odôvodnil.

V preskúmvanej veci okresný súd dal jasnú a zrozumiteľnú odpoveď, z akého dôvodu považoval za naplnené rozhodujúce podmienky na výnimočnú aplikáciu § 150 ods. 1 OSP. Tieto dôvody videl v okolnostiach na strane odporkyne, a to v jej osobných a majetkových pomeroch, sociálnej a finančnej situácii, keď je poberateľkou len opatrovateľského príspevku a navrhovateľ je prosperujúca obchodná spoločnosť, ktorá vo veľkom počte sporov na súde uplatňuje svoje pohľadávky, ktoré nadobudla na základe zmlúv o postúpení pohľadávok, ktorej sa priznanie iba čiastočnej náhrady trov konania existenčne nedotkne, pričom odporkyňa by povinnosť nahradiť trovy právneho zastúpenia existenčne ohrozila, tobôž ak má ešte ďalší dlh voči navrhovateľovi v sume cca 2.500 eur, ktorý spláca v 10 eurových mesačných splátkach. Podľa názoru odvolacieho súdu odôvodnenie napadnutého rozhodnutia prvostupňového súdu spĺňa všetky požiadavky vyplývajúce zo základného práva na súdnu ochranu a spravodlivý proces vo vzťahu k odôvodneniu súdneho rozhodnutia pri rozhodovaní o náhrade trov konania a pri aplikácii § 150 ods. 1 OSP našiel prvostupňový súd v okolnostiach prípadu spravodlivú rovnováhu, keď priznal navrhovateľovi iba čiastočnú náhradu trov konania pozostávajúcu z náhrady za zaplatený súdny poplatok a nepriznal mu náhradu trov právneho zastúpenia.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené v enunciiate tohto uznesenia.

V odvolacom konaní úspešnej odporkyne odvolací súd v zmysle § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, pretože jej žiadne trovy nevznikli.

Podľa § 93 ods. 3 druhá veta OSP účinného od 1. januára 2015, ak ako vedľajší účastník vstupuje do konania z vlastného podnetu právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa podľa osobitného predpisu, súčasťou oznámenia o vstupe musí byť aj súhlas účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní, inak súd na oznámenie o vstupe neprihliada.

Vzhľadom k tomu, že v čase rozhodovania odvolacieho súdu o podanom odvolaní už bol právoplatný rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej a Občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov bez uvedenia sídla (adresy) vstúpilo z vlastného podnetu do konania po vynesení napadnutého rozsudku a bez súhlasu odporkyne, na strane ktorej chcelo vystupovať ako vedľajší účastník, pričom ani od nej nemalo súhlas, odvolací súd na oznámenie o vstupe neprihliadol.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.